

Origins of the Oral Torah Part IV

Why is Halacha Missing from Tanach? Rav Kook, Rav Tzadok Hakohen of Lublin, and the Oral Torah as a Divine-Human Partnership

I. Rav Kook

1) R. Avraham Yitzchak ha-Kohen Kook (1865-1935), excerpt from *Orot*, “*Le-Mahalach ha-Ideot be-Yisrael*”

כל אותה הפרטיות המעשית—של שמירת תורה ומצוות ודקדוקיהן הפרטיים ... ולא היתה נכרת וכולטת כלל בפני אורה הכללי הגדול של זו—האידיאה האלוקית הישראלית—כנר לפני אבוקה וכשרגא בטיהרא—היא החלה עתה בסלוקן של האור הכללי הגדול בימי הבית השני, להקבע ולהתבלט באפיה הפרטי המיוחד. אז באה תחת האידיאה האלוקית בעצם רוממותה, ועל ידי גניזתה של זו—תולדתה האידיאה הדתית

All of those practical details of keeping Torah and mitzvot, and care about the particulars ... [that] were not recognizable [in the First Temple period] and did not protrude at all in the face of this great universal light—the Jewish Godly idea—like a lamp is outshone by a torch or a candle in broad daylight, began now, with the receding of the great universal light in the Second Temple period, to be established in their special individual character. When the Godly idea at its apex was hidden, the result was the religious idea.

התכנסה האידיאה האלוקית בכל ימי הגלות בקן הקטן והדל, במקדש-מעט שבבתי-כנסיות ובתי-מדרשות, בחיי הבית והמשפחה הטהורים, ברשמי-שמירת דת ותורה

The Godly idea in all the days of exile entered a small and low vessel, in the *mikdash me'at* of the synagogues and study halls, into home life and the purity of the family, in the confines of keeping the Torah and religion.

2) R. Kook, excerpt from *Orot*, “*Chacham Adif mi-Navi*” (trans. based on Michael Walzer, et. al, ed., *The Jewish Political Tradition Vol. I*)

הנבואה ראתה את זרם הקלקלה הגדולה של עבודה-זרה בישראל ומחתה נגדו בכל עז ... אלה המה המסתרים הצפונים מעין כל נביא וחזוה. המצות המעשיות כולן ופרטי הלכותיהן, בכל דיוקם הנמרץ ... והוצריכה עבודת הכללים להמסר לנביאים ועבודת הפרטים לחכמים. וחכם עדיף מנביא, מה שלא עשתה הנבואה, בכלי מלחמתה החוצבים להבות אש לבער מישראל עבודת אלילים ולשרש אחרי עיקרי ההשפלות היותר הגרועות של עשק וחמס ... עשו החכמים בהרחבת התורה, בהעמדת תלמידים הרבה ובשנון החקים הפרטיים ותולדותיהם ... במשך הזמן הרב נתגבר עסק החכמים על עסק הנביאים והנבואה נסתלקה

Prophecy beheld the perverse stream of idolatry in Israel and powerfully protested against it ... Hidden from the prophetic, visionary eye are all the practical mitzvot with the meticulous precision of their detailed laws. ... It was thus necessary to assign to the prophets the task of generalities, and to the Sages the task of particulars. “A sage is superior to a prophet” [Bava Batra 12a]; that which prophecy did not accomplish with its fiery arsenal—namely to purge Israel of idolatry and to uproot the worst degradations of oppression ... the Sages accomplished through the expansion of Torah, by raising up many students and by constant review of particular

rules and their applications. ... In the course of time, the work of the Sages superseded the work of the prophets, and prophecy ceased.

3) R. Kook, excerpts from the introduction to *Ein Ayah*

הכהן הגדול היה ראוי שידבר ברוח הקודש, הוא יוכל באר פרטי התורה עפ"י עקריה ורוחה הכללי; לא כן השופט לא יבא למדה זו. אבל ידמה מלתא למלתא, וע"פ הפרטים המפורסמים יברר דינו גם בדברים הנעלמים ממנו בדת ודין. והננו מצווים לשמע אל שניהם כפי מעמד הדור. בהיות ישראל שוכן בטח בדד בארצו, יותר היה מוצא חפץ אם היו מתרבים אצלו מורי התורה עפ"י דרך הטהונה לבאר פרטי הלכות בהשקפה של הרוח הכללי שבתורה ולמפרש טעמא דקרא באופן ברור ומפורש. ... אמנם בהיות סכנת הגלות נשקפת לעין עמנו. ... ע"כ התפשט ביותר דרך השופט, המובן של הוצאת הפרטים מהכלל ע"י ערכם של הפרטים עצמם, בדרך הפשוט של המדות שהתורה נדרשת בהם. ע"כ מימות משה ועד עזרא כ"ז שלא נשתנה הכתב וכ"ז שלא הונח בטבע התורה ההכנה להגנה של גלות וטלטלה, היה מתגבר בתורה דרך הבאור, הדרישה הבנויה עפ"י ערכי הכללים ... אמנם עזרא שכבר ראה ראשית לו להכין הגנה לתורה גם לימי הגלות הארוכה הבאה ... התחיל להנהיג ביותר את דרך הפרוש, "מפורש ושום שכל" לדון בכל דבר עפ"י פרטיו ולדון את הפרטים אלו מאלו מבלי צורך בהעמקה ביסודי כללי עמקי טעמי תורה

The *Kohen Gadol* is fit to speak with *ruach hakodesh*, he is able to explain the Torah's details based on its general spirit and principles; not so the *shofet* who doesn't come to this level. He compares matter to matter, and based on established *peratim* he can explain the law also in matters that there isn't a clear halachic answer for. And we are commanded to listen to both of them depending on the state of the generation. When Israel dwells securely and alone in its Land, we're better off if there are more Torah teachers who take the Kohen approach of explaining the Torah's details based on the Torah's *kelali* spirit and to explain the reasoning for the halacha in a clear way ... But when the exigencies of exile are before our nation's eyes ... then the way of the *shofet* spreads—to extract the specifics from the general through the values of the specifics themselves, using the 13 Middot. Thus, from the time of Moshe until Ezra, when the Hebrew script had not yet changed and when we didn't need to prepare yet for exile, the method of *beur* was the strongest—the explication built on the general principles ... But Ezra, who already saw he had to protect the Torah through the long exile that was to come ... started to lead using the way of the *shofet*, “translating it and giving the sense” (Nehemiah 8:8), to judge all matters using the *peratim*, and to learn the *peratim*, one from the other, without any need to do a deep dive into the foundational principles of the reasons for matters in the Torah.

ותהיה ראשית המעשה של השמירה לתורה, גם באבדן כל מרכז לאומה, בשינוי מכתב עברי המלופף לכתב אשורי המאושר ומבורר באותיותיו הברורות, שבו תהיה השמירה נכונה משבויים של אותיות דומות, גם באפס המרכז של הכהנים והלויים שומרי התורה גם עז מלכות. בכתב האשורי היתה התורה נכונה לצאת גם היא במדה בגלות עם ישראל

The first action taken to protect the Torah when there was no more central location for the nation was to switch from the “wrapped” *ketav ivri* to the straightforward and clear *ketav ashuri* that has clear letters. That would properly guard against [copying] mistakes concerning similar-looking letters even when there was no central authority of *kohanim* and *levi'im* to guard the Torah and no monarchy. With *ketav ashuri*, the Torah was ready for the exile of the Jewish nation.

II. Rav Tzadok

4) R. Zadok ha-Kohen of Lublin (1823-1900), excerpts from *Resisei Layla* (some trans. based on Dr. Yaakov Elman, "R. Zadok Hakohen on the History of Halakha," *Tradition* 21:4 (1985))

וזהו כל חכמת תושבע"פ להשיג האמת מצד האופל והעלם. וזהו בזמן ההעלם אבל בזמן שהיה השראת השכינה בישראל לא היו נכנסים להשגות של מחשכים כלל כי היה אז כל ההנהגה ע"פ נבואה דהיו נביאים כפלים כיוצאי מצרים

All the wisdom of Oral Torah is to apprehend truth from darkness and hiddenness. And that is in a time of hiddenness, but when the Divine Presence rested on Israel, they did not condescend to perception through darkness at all, for all guidance was through prophecy. For the [number of] prophets were twice that [of the Jews] who left Egypt.

וכן בגלות נשכח לגמרי התורה מהם בכלל האומה עד שמצאו כתוב לעשות סוכות ולא ידעו מזה. ואע"פ שלבבם נכון עם ה ביותר מ"מ עסק התורה היה שם בבחינת שינה והעלם

And so in exile the Torah was completely forgotten among the nation to the point where they saw it written to make Sukkot and they knew nothing of it [Nechemiah 8:17]. Even though their hearts were faithful to God, nonetheless the study of Torah was as though in hibernation.

ורז"ל וחכמי האמת יישבו הרבה שאלות כאלה על פי התורה שבעל פה הנגלה להם שעדיין לא נתגלה בימי הנביאים. כי התחלת גילוי תורה שבעל פה היה מעת חתימת הנבואה וסילוק גילוי השכינה בישראל שלא היה בבית שני.

And our Sages answered many questions like these through the Oral Torah that was revealed to them and was not yet revealed in the time of the prophets. For the beginning of the revelation of the Oral Torah was at the close of the time of prophecy and the withdrawal of the *shechinah* from Israel that was not present in the Second Temple.

אבל לענין השגת כלל התורה אצל כלל ישראל חכם עדיף מנביא דסנהדרין נקראים עיני העדה שהם המאירים עיני ישראל ומורים להם הדרך בתורת ה' ולהיות מתגלה האור לכל שיוכל כל אחד להשיג בתורה ולהבין מתוכה בכל פרט מעשה זהו רק על ידי תורה שבעל פה. **דעל ידי נבואה היה צריך בכל פרט לילך אל הרואה והוא היה צריך מראה נבואה חדשה באותו פרט.**

But when it comes to *Klal Yisrael* understanding Torah, a sage is better than a prophet, for the Sanhedrin is called the eyes of the assembly. They enlighten the eyes of Israel and teach them the path in the Torah of Hashem, uncovering the light for all; the fact that each person can grasp the Torah and understand from it the specifics of what they are supposed to do is only through the Oral Torah. **For when it comes to prophecy, one would need to go to the *Navi* on each detail, and the *Navi* would need a new *Nevuah* on each detail.**

5) R. Tzadok, excerpts from *Kometz ha-Mincha* and *Likkutei Ma'amarim* (trans. based on Dr. Elman)

ותושבע"פ היא מה שחדשו חכמי ישראל וכנ"י ע"י השגת לבם ומוחם מרצון השי"ת

Oral Torah is what the sages of Israel and the people of Israel innovated by their own perception of heart and mind of the will of God.

וכך התורה שבכתב היא כוללת בהעלם כל מיני חכמה ... שכל מין חכמה דאמרי אינשי רק שהוא חכמה אמיתית ושפת אמת היא רמוזה בתורה אבל הכל ברמז והעלם רק אח"כ בהמשך הדורות הוא יוצא לאור ע"י חכמי דור ודור ודורשי וע"י כל הנפשות פרטיות אשר כל אחד מחדש דבר חכמה אשר אליה הוכן בפרט. וזהו הנקרא תורה שבע"פ שהוא מה שחדשו סופרים ונובעים מליבות בני ישראל

The Written Torah includes in hidden form all types of wisdom ... [Thus,] all types of wisdom uttered by people—so long as they are true—are hinted at in the Torah, but all are hidden in hints, and only in the course of the generations are they brought to light by the sages of each generation and its interpreters and through each individual soul which reveals the innovations in Torah that have been prepared for it. This is called “Oral Torah,” which is what the Sages innovate and which flows from the hearts of Israel.

6) Rabbi Jonathan Sacks's Haggadah

What happened next is one of the great, if quiet, dramas of history. The Jewish people, so bound to time and space – seeing God in history and its home in a specific land – reconstituted itself as a nation *outside* time and space. Prayer took the place of sacrifice. The study of Torah replaced prophecy. Repentance became a substitute for the great ritual of atonement performed by the high priest in the Holy of Holies. The synagogue – a building that could be anywhere – became a fragment of the Temple in Jerusalem. The Jewish people itself, once a nation in its own land, became a virtual community scattered through space, bound now by a mystical sense of collective responsibility (Israel, said Rabbi Shimon bar Yohai, is “like a single body with a single soul: when one is afflicted, all feel the pain”). In exile everywhere, Jews were at home in a text. The Torah, said the German poet Heinrich Heine, became “the portable homeland of the Jew.”

These developments did not happen overnight. In a sense, Jews had been preparing them ever since the Babylonian exile. It was then, beginning with Ezra, that a succession of scribes, scholars, and sages began to reshape Israel from the people of the land to the people of the book. The result was that Jews succeeded in doing what no other people has ever done. They sustained their identity and way of life through almost two thousand years of exile. Despite the hostility showed to them – Max Weber once described them as a “pariah people” – they kept their dignity and self-respect. And through some of the worst sufferings ever experienced by a group, they preserved their hope: “Next year in Jerusalem; next year free.” There is nothing remotely comparable in history. It was the triumph of faith over circumstance.

III. A Messy Oral Torah?

8) Rav Yitzchak Hutner (1906-1980), *Pachad Yitzchak, Chanukah Maamar Gimmel*

פעמים שביטולה של תורה זה הוא קיומה שנאמר אשר שברת יישר כוחך ששברת ... למדים אנו מכאן חידוש נפלא כי אפשר לה לתורה שתתרבה על ידי שכחת התורה, עד כי באופן זה יתכן לקבל יישר כוח עבור השכחת התורה. ופוק חזי מה שאמרו חכמים כי שלש מאות הלכות נשתכחו בימי אבלו של משה והחזירו עתניאל בן קנז בפלפלו. והרי דברי תורה הללו של פלפול החזרת ההלכות, הם הם דברי תורה שנתרבו רק על ידי שכחת התורה. ולא עוד אלא שכל ענין המחלוקת בהלכה אינו אלא מצד שכחת התורה, ואף על פי כן הלא כך אמרו חכמים ... אלו ואלו דברי אלוקים חיים. ונמצא דכל חילוקי דעות וחילופי שיטות הם הגדלת התורה והאדרתה הנולדות דוקא בכוחה של שכחת התורה ... כשעמדה מלכות יון הרשעה על עמך ישראל להשכיחם תורתך, והנה בתוך השכחה עצמה פתחו פיהם מעינות תורה חדשים על ידי פלפולה של תורה...

Sometimes one upholds the Torah by nullifying it—as it says: “[the luchot] that you broke” [Exodus 34:1], [and as the Gemara comments]: “Yasher koach for breaking them.” ... We learn from here an astounding thing—that Torah can grow when it is forgotten, until it is possible in such a case to get a yasher koach for forgetting Torah. And go and see what the Sages said: 300 halachot were forgotten during the mourning period for Moshe and Otniel ben Kenaz returned them through his analysis [Temurah 16a]. And behold these Torah ideas that returned the halachot, they are words of Torah that grew only through forgetting the Torah. And what’s more, the entire notion of debate in halacha only came about through forgetting Torah, and even so the Sages say: ... “These and these are the words of the Living God”; and we find that all differences of opinion are expansions and glorifications of Torah that came to be through the power of forgetting Torah. ... When the Greek kingdom arose and made the Jews forget the Torah, within that forgetfulness itself, new wellsprings of Torah opened up through the back-and-forth of Torah study...